שלין משלם קנס במפורש · שהם מפורשה היא להכי ליה בשלין למפקריה מקנסא שהמפתה אין משלם קנס אלא כשלין כופה דכתיב אם מתן ימתן (שמות כא) אבל אם מהור יתכרנה לו נתנה לו יתן כשם, אבל לוקם נותן מיד אפילו הוא כופה דכתיב (דברים כב) ונתן האיש המשכב עמה תורה אור ולו תהיה לאשה: **אמרה נשמעת** · להא דרב הונא דאמר ומוליאה בגט:

סופה להיום מוכח עץ מתחיל · כלומר סופה ליבעל לו ולאחר כתוליה: **סופה לסיום כעולה מתחיל** · והם גמ' ר"ל דקתני =לגמרי קאמר דמותר לקיימה הואיל ולעולם נבעלה וסופה להיום כעולה לו: **אבר לה כר' אלעזר** · דתמר (לקמן דף פח:) פנוי הכתי על הפנויה אלא לפי שהיתה עשויה וזונה וקיימה עליה בלשון ומחייבי לשון דכתיב הרי הולד חלל: **דרב עמרם** · לקמן בפירקין (שם): **ניש חלל מחייבי עשה** · ר' אליעזר ס"ל לה כר' אלעזר סבירא ליה ולאו אלא זונה היא ולא קיימה עליה בלאו אלא בעשה דכתיב 'כעולה יקח' עולה כעולה, ולאו הבא מכלל עשה עשה: **וכתיב לא יחלל מכולהו** · ואפי' מכעולה יקח ולא כעולה דעשה היא: **אלא דפסיק הענין** · דכתיב "אלה" כתב חייבי לאוין דאשמועינן אלה שהן חייבי לאוין מלוקין מדין חייבי עשה: **למעוטי נדה** · שהם בית הן על מקחו נדה הוא הולד חלל: **ולכתביה לכעוף** · ויקח · ולאו אלו ולאו למעוטינהו מהי: **קשיא** · לרב הכי קרקי: **למעוטי ארוסה** · של כהן הדיוט אבל בעולה פשיטא לן דחלין ממעמא דכתיב בעולה: **מעוסה ומפותה** · מאותו שנתכוון לו שנתפתתה: **דכרי הכל אין ממעמא לה** · וטעמא דכולהו מפרש לקמן: **ומוכח עץ אין ממעמא לה דכרי ר"ש** · ר"ש לטעמיה דאמר במתניתין מוכח עץ לסוכה כל"ג אלמא לאו בכלל כעולה היא: **שמיגה בחנוים לכ"ג אין ממעמא לה** · דהכא והכא "בעולה" כתיב: **דכרי כל אדם** · ואפי' לרבי מאיר דפסיל בוגרת לכהן גדול הכא לענין טומאה מיהא כישראל כדלקמן: **פרט לאלמנה ומפותה** · שהיה בתולה: **יכול אפי' מולין לה מוכח עץ** · שהיה בתולה: **לרבות את המבוגרת** · ולילמריך לרבויי דלא תימא "אשר לא היתה פרט לזונה שהיתה פרט לארוסה שהיתה לאיש" דהא לגבי בוגרת הכי נמי דלא חלין: **ר"ש הוה** · דתנן בפרקין (שם): **ניש חלל מחייבי עשה** · ר' אליעזר ס"ל לה כר' אלעזר סבירא ליה ולאו אלא זונה היא ולא קיימה עליה בלאו אלא בעשה דכתיב 'כעולה יקח' עולה כעולה, ולאו הבא מכלל עשה עשה: **וכתיב לא יחלל מכולהו** · ואפי' מכעולה יקח ולא כעולה דעשה היא: **אלא דפסיק הענין** · דכתיב "אלה" כתב חייבי לאוין דאשמועינן אלה שהן חייבי לאוין מלוקין מדין חייבי עשה: **למעוטי נדה** · שהם בית הן על מקחו נדה הוא הולד חלל: **ולכתביה לכעוף** · ויקח · ולאו אלו ולאו למעוטינהו מהי: **קשיא** · לרב הכי קרקי: **למעוטי ארוסה** · של כהן הדיוט אבל בעולה פשיטא לן דחלין ממעמא דכתיב בעולה: **מעוסה ומפותה** · מאותו שנתכוון לו שנתפתתה: **דכרי הכל אין ממעמא לה** · וטעמא דכולהו מפרש לקמן: **ומוכח עץ אין ממעמא לה דכרי ר"ש** · ר"ש לטעמיה דאמר במתניתין מוכח עץ לסוכה כל"ג אלמא לאו בכלל כעולה היא: **שמיגה בחנוים לכ"ג אין ממעמא לה** · דהכא והכא "בעולה" כתיב: **דכרי כל אדם** · ואפי' לרבי מאיר דפסיל בוגרת לכהן גדול הכא לענין טומאה מיהא כישראל כדלקמן: **פרט לאלמנה ומפותה** · שהיה בתולה: **יכול אפי' מולין לה מוכח עץ** · שהיה בתולה: **לרבות את המבוגרת** · ולילמריך לרבויי דלא תימא "אשר לא היתה פרט לזונה שהיתה פרט לארוסה שהיתה לאיש" דהא לגבי בוגרת הכי נמי דלא חלין: **ר"ש הוה** · דתנן בפרקין (שם):

שאינו משלם קנס במפותה. אול רב גביהה מכי כתיל אמרה לשמעתא קמיה דרב אשי אמר ליה והא רב ור' יוחנן דאמרי תרוייהו "בוגרת יומכת עץ לא ישא יואם נשא נשוי אלמא סופה להיות בוגרת תחתיו, סופה להיות מכת עץ תחתיו, הבא נמי סופה להיות בעולה תחתיו, קשיא: אנוסת חבירו ומפותת חבירו לא ישא ואם נשא ר' אלעזר בן יעקב אומר הולד חלל וחכמים אומרים הולד כשר: "אמר רב הונא אמר רב "הלכה כר' אליעזר בן יעקב וכן אמר רב גידל אמר רב הלכה כרבי אליעזר בן יעקב אבא באמבי אמר רב הונא אמר רב מאי מעמא דרבי אליעזר בן יעקב? אבר לה כרבי אלעזר ומי סבר לה כותיה והא קיימא לן *משנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי יואילו בהא *אמר רב עמרם (ג) [אמר רב] אין הלכה כרבי אלעזר, קשיא רב אשי אמר ניש חלל מחייבי עשה קמיפלגי: °רבי אליעזר בן יעקב סבר *יש חלל מחייבי עשה, °רבנן סברי אין חלל מחייבי עשה, מ"ט כראב" דכתיב °אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולה וגו'-ובתיב-ולא יחלל זרעו בעמיו, אבולהו ורבנן "אלה" הפסיק הענין ורבי אליעזר בן יעקב אמר "אלה" למעוטי נדה, כמאן אזלא הא דתניא מאלה אתה עושה חלל ואי אתה עושה חלל מגדה כמאן? כרבי אליעזר בן יעקב, ורבי אליעזר בן יעקב נבתביה "לאלה" לבסוף: °קשיא תנו רבנן אחותי ארוסה רבי מאיר ור' יהודה אומרים מטמא לה רבי יוסי ורבי שמעון אומרים אין מטמא לה, ארוסה ומפותה ד"ה אין מטמא לה, ומכת עץ אין מטמא לה דברי ר' שמעון שהיה ר' שמעון אומר ראויה לב"ג מטמא לה שאין ראויה לב"ג אין מטמא לה ובוגרת מטמא לה דברי כל אדם מאי מעמא דר"מ ור' יהודה-דדרש, הכי ולאחותו הבתולה" [ח] פרט לאנוסה ומפותה, יכול שאני מציא אף מוכת עץ? ת"ל °אשר לא היתה לאיש מי שהוייתה על ידי איש יצאה זו שאין הוייתה על ידי איש, הקרובה לרבות הארוסה "אלו" לרבות הבוגרת הא למה לי קרא והאמר *רבי מאיר "בתולה" אפילו "מקצת בתולה" משמע? איצטריך, סלקא דעתך אמינא נילף "בתולה - בתולה" "מה להלן נערה אף כאן נמי נערה, קא משמע לן. ורבי יוסי ורבי שמעון מאי מעמייהו דרשי הכי "ולאחותו הבתולה" פרט לאנוסה ומפותה ומוכת עץ "אשר לא היתה" פרט לארוסה "לרבות" הקרובה "לרבות את הבוגרת" "אלו" לרבות ארוסה שנתגרשה" והא

שאינו משלם קנס במפותה · שהם מפותה היא להכי ליה בשלין למפקריה מקנסא שהמפתה אין משלם קנס אלא כשלין כופה דכתיב אם מתן ימתן (שמות כא) אבל אם מהור יתכרנה לו נתנה לו יתן כשם, אבל לוקם נותן מיד אפילו הוא כופה דכתיב (דברים כב) ונתן האיש המשכב עמה תורה אור ולו תהיה לאשה: **אמרה נשמעת** · להא דרב הונא דאמר ומוליאה בגט:

סופה להיום מוכח עץ מתחיל · כלומר סופה ליבעל לו ולאחר כתוליה: **סופה לסיום כעולה מתחיל** · והם גמ' ר"ל דקתני =לגמרי קאמר דמותר לקיימה הואיל ולעולם נבעלה וסופה להיום כעולה לו: **אבר לה כר' אלעזר** · דתמר (לקמן דף פח:) פנוי הכתי על הפנויה אלא לפי שהיתה עשויה וזונה וקיימה עליה בלשון ומחייבי לשון דכתיב הרי הולד חלל: **דרב עמרם** · לקמן בפירקין (שם): **ניש חלל מחייבי עשה** · ר' אליעזר ס"ל לה כר' אלעזר סבירא ליה ולאו אלא זונה היא ולא קיימה עליה בלאו אלא בעשה דכתיב 'כעולה יקח' עולה כעולה, ולאו הבא מכלל עשה עשה: **וכתיב לא יחלל מכולהו** · ואפי' מכעולה יקח ולא כעולה דעשה היא: **אלא דפסיק הענין** · דכתיב "אלה" כתב חייבי לאוין דאשמועינן אלה שהן חייבי לאוין מלוקין מדין חייבי עשה: **למעוטי נדה** · שהם בית הן על מקחו נדה הוא הולד חלל: **ולכתביה לכעוף** · ויקח · ולאו אלו ולאו למעוטינהו מהי: **קשיא** · לרב הכי קרקי: **למעוטי ארוסה** · של כהן הדיוט אבל בעולה פשיטא לן דחלין ממעמא דכתיב בעולה: **מעוסה ומפותה** · מאותו שנתכוון לו שנתפתתה: **דכרי הכל אין ממעמא לה** · וטעמא דכולהו מפרש לקמן: **ומוכח עץ אין ממעמא לה דכרי ר"ש** · ר"ש לטעמיה דאמר במתניתין מוכח עץ לסוכה כל"ג אלמא לאו בכלל כעולה היא: **שמיגה בחנוים לכ"ג אין ממעמא לה** · דהכא והכא "בעולה" כתיב: **דכרי כל אדם** · ואפי' לרבי מאיר דפסיל בוגרת לכהן גדול הכא לענין טומאה מיהא כישראל כדלקמן: **פרט לאלמנה ומפותה** · שהיה בתולה: **יכול אפי' מולין לה מוכח עץ** · שהיה בתולה: **לרבות את המבוגרת** · ולילמריך לרבויי דלא תימא "אשר לא היתה פרט לזונה שהיתה פרט לארוסה שהיתה לאיש" דהא לגבי בוגרת הכי נמי דלא חלין: **ר"ש הוה** · דתנן בפרקין (שם):

ר"ש מהם הייט מכ"ג ולא כמו שפירש בקונטרס דמבעולה דלוקם ומפתה קאמר וכן גרסה גר"י בעולה שמעטה לחלייני בלוקם ומפתה ול"ל למימר מהם מלוקם ומפתה היינו כ"ג כדפירש ר"ת דלחייני ביה ומצום דרבי שמעון גמרה מהם קל מלקת דעתך ניקף מהם דקתמר לחויה לכהן גדול מעמא לה כו' ועל כרחך לא לסיומא בעלמא נקטיה מדפריך בסמוך והא אמר רבי שמעון לחויה לכ"ג כו' ולי פריך מצום לחלין הכלל למה מהא לא הוה מצי מידי חלא ולחי פריך דמכ"ג ס"ל למילף ומוכח עץ מהם גמר לה רבי שמעון כדקתני בהדיה בברייתא הלחויה לכ"ג כו' דאי לאו דמיעטיה רחמנא מוכח עץ מבבעולים עד סיומו כל בתוליה קיימין וגמר מהם ס"ל למימר בהדיה מלוקם ומפתה היינו כ"ג כדפירש ר"ת דלחייני ביה ומצום דרבי שמעון גמרה מהם קל מלקת דעתך ניקף מהם דקתמר לחויה לכהן גדול מעמא לה כו' ועל כרחך לא לסיומא בעלמא נקטיה מדפריך בסמוך והא אמר רבי שמעון לחויה לכ"ג כו' ולי פריך מצום לחלין הכלל למה מהא לא הוה מצי מידי חלא ולחי פריך דמכ"ג ס"ל למילף ומוכח עץ מהם גמר לה רבי שמעון כדקתני בהדיה בברייתא הלחויה לכ"ג כו' דאי לאו דמיעטיה רחמנא מוכח עץ מבבעולים עד סיומו כל בתוליה קיימין וגמר מהם ס"ל למידרש הכא מי שהוייתה על ידי איש יצאה זו שאין הוייתה על ידי איש הקרובה לרבות הארוסה "אלו" לרבות הבוגרת

והא